آیه ی «لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ» [بقره: 225] «الله شما را به خاطر سوگندهایی که بیهوده و بدون قصد یاد می کنید، مؤاخذه نمی کند» درباره ی شخصی نازل شد که - از روی عادت و بدون قصد سوگند می خورد - و می گفت: «بله، به خدا سوگند» و «خیر، به خدا سوگند».

از عایشه رضی الله عنها روایت است که می گوید: آیه ی «لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ» [بقره: 225] «الله شما را به خاطر سوگندهایی که بیهوده و بدون قصد یاد می کنید، مؤاخذه نمی کند» درباره ی شخصی نازل شد که - از روی عادت و بدون قصد سوگند می خورد - و می گفت: «بله، به خدا سوگند» و «خیر، به خدا سوگند».

[صحیح است] [به روایت بخاری]

الله متعال می فرماید: «لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ» [بقره: 225] «الله شما را به خاطر سوگندهایی که بیهوده و بدون قصد یاد می کنید، مؤاخذه نمی کند». در اینجا عایشه رضی الله عنها لغو در سوگند را به سوگندهایی تفسیر می کند که به هنگام سخن گفتن مردم با یکدیگر، بر زبان آنها جاری می گردد مانند: نه والله، بله والله؛ سوگندهایی که بر زبان جاری می شوند و قصد قلبی در آنها وجود ندارد. همچنین از مصادیق آن سوگند خوردن به امری در گذشته است که انسان گمان می کند چنان است که سوگند خورده است اما مشخص می شود چنان نبوده که گمان می کرده است. همچنین سوگندی را در بر می گیرد که انسان گمان می کند در آن مورد راست می گوید اما خلاف آن مشخص می شود. در هر صورت سوگند لغو منعقد نمی شود و کفاره ای ندارد؛ و دلیل آن همین آیه است که می فرماید: «لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ»؛ یعنی الله متعال شما را در برابر آن مجازات نمی کند و نیازی به کفاره دادن در عوض سوگندهایی نیست که بدون قصد یاد شده اند. همچنین اگر کسی بر این باور باشد که راست می گوید و سوگند بخورد و چنان نباشد، سوگندش از همین دسته است مانند کسی که برای دیگری با این گمان سوگند یاد می کند که از وی اطاعت می کند اما چنین نمی کند. اما بهترین تفسیر، تفسیر عایشه رضی الله عنها می باشد؛ چراکه ایشان شاهد نزول قرآن و آگاه به لغت عرب بوده است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/64672